

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 06(239) 16 iunie 2011

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

și taie calea spre Acela, pe care El însuși ne-a înnoit-o. Căci, în vreme ce Acela Dumnezeu, fiind peste toți credincioșii, strigă și zice prin Sfânta Evanghelie: «Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi», potrivit lui Dumnezeu zic: «Este cu neputință aceasta!» (Sfântul Simeon Noul Teolog, „Cateheze”).

Acum că v-ați convins că orice credincios poate ajunge sfânt, atunci să și poposim asupra a câteva trăsături, ca să știm cum ar trebui să ne proiectăm și noi imaginea despre noi înșine (aceea pe care ar fi bine să ne-o dorim) în viitor.

„Nepătimirea nu înseamnă a nu fi războiți de draci, căci atunci ar trebui să ieșim, după Apostol, din lume, ci, războiți fi ind de ei, să rămânem nebiruiți” (Sfântul Diadoh al Foticeei).

„Sfântul Pavel, deși trăia în foame și golătate, deși era necăjit și amar în fiecare zi, totuși era vesel și se desfăta duhovnicește mai mult decât împăratul din vremea sa” (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Sfinții Părinți se conduceau după câteva precepte foarte sănătoase, pe care le-am aflat la Sfântul Simeon Noul Teolog, iar acestea sunt următoarele:

Înflăcărarea ca mijloc de luptă împotriva patimilor nu are voie să-ncezeze vreodată.

Nu cunoșteau deosebire între păcat mic sau păcat mare, ci se căiau îndată pentru orice cădere.

Distingeau bine toate gândurile, opunându-le mărturii din Sfânta Scriptură.

Lupta duhovnicească nu cunoaște odihnă!

Înainte de toate și împreună cu toate, lucrul nostru să ne fie tuturor căința și plânsul.

Ei primesc orice strâmtorare, orice necaz, sărăcie lucie, și se abțin de la orice plăceri, cinstire și ușurare.

Se zideau prin ostenele și se fereau de cuvinte deșarte.

Curățirea inimii și refugiul în smerenie erau mângâierea lor cea de fiecare zi.

Poate vi s-a părut prea înaltă înțelepciunea sfinților, dar nu trebuie să vă descurajați, căci „fiecăruia, care alege binele, îi ajută Dumnezeu” (Romani 8, 28). Iar „cine va păzi Cuvântul Lui, pe acela îl va iubi Tatăl Lui și Ei vor veni la el, și locaș la dansul vor face” (Ioan 14, 23).

Să nu uităm faptul că în această duminică îi sărbătorim pe cei care ne sunt strămoși, bunici, părinți, frați și surori, adică oameni care s-au luptat cu slăbiciunile firii umane.

Înainte de a da curs zelului creștinesc, se cuvine să știm că „tot cel ce începe înainte de timp cele peste măsura lui, își pricinuieste îndoită vătămare și nicidecum sporire; căci și negustorii neîncercați în acțiunile mari își pricinuiesc mari pagube; dar în acțiunile mici și pe măsura priceperii lor înaintează repede; pentru că fiecare lucru își are rândul lui și fiecare viețuire își are rânduită vremea ei” (Sfântul Teofan Zăvorătul, „Calea spre mântuire”).

Să ne căutăm părintele duhovnicesc pentru a ne primi zelul adaptat și potrivit fiecăruia dintre noi, pentru a ne sfinți.

Marș anti-avort prilejuit de Ziua Internațională a Copilului

Cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului, Mitropolia Moldovei împreună cu alte asociații pro-viață a organizat un amplu marș anti-avort. Participanții la manifestație au pornit în dimineața zilei din preajma Mănăstirii Ciuflea și au mers până în scuarul Catedralei „Nașterea Domnului”, purtând pancarte cu mesajul: „... și EU sunt copil. Am dreptul la viață”, în limbile română și rusă.

În scuarul Catedralei, destinația finală a marșului, a fost dată citirii următoarea declarație:

„Participanții la Marșul pentru Viață din 1 iunie 2011 cheamă societatea moldovenească la o mai mare conștientizare a valorii vieții umane, la respectul și apărarea acesteia, de la concepție, până la moartea naturală.

Proclamă darul vieții ca fiind dreptul primordial, natural și inalienabil al oricărei ființe umane, iar familia, ca unicul loc propriu al exprimării iubirii sexuale și al procreației.

Consideră că autoritățile trebuie să susțină femeia însărcinată și să implementeze o protecție activă pentru nou-născuți, întrucât aceștia reprezintă cel mai important bun al națiunii moldovenești și de ei depinde viitorul nostru comun.

Cer recunoașterea neîngrădită pentru dreptul la obiecția de conștiință al personalului medical și sunt ferm alături de cei care îl invocă în refuzarea practicilor anti-viață, precum avortul.

Fac apel la mass-media să transmită o imagine pozitivă a vieții, maternității și sarcinii.”

Cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir, Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove a fost reprezentată la marș de către Prot. Mitr. Nicolae Ciobanu, care a reiterat poziția fermă a Bisericii Ortodoxe din Moldova de stopare a practicării avorturilor și de o atitudine corespunzătoare față de dreptul la viață a fiecărui om.

Prima duminică după Pogorârea Duhului Sfânt este închinată tuturor sfinților pentru că aceștia, indiferent de chemarea sau misiunea pe care au avut-o în lume, s-au făcut sălașe vii ale Mângâietorului, care a și fost trimis ca să-l sfințească pe om. Pentru că același Duh i-a transfigurat pe toți, în această duminică ei sunt prăznuiți împreună.

Sfinții sunt o taină sau o carte deschisă?

Mai întâi, trebuie să lămurim un fapt, și anume că „a ne crede incapabili de-a păzi Evanghelia ca aceia din vechime, reprezintă o erezie”, mărturisește Sfântul Simeon Noul Teolog (Cateheze).

„Deci, dacă ne este cu neputință a face cu lucrul și a păzi neîncetat cele ce le spune Dumnezeu și pe care toți sfinții le-au făptuit mai întâi ei înșiși toate, iar apoi, scriindu-le, ni le-au lăsat spre povățuirea noastră, pentru ce s-au mai ostenit aceia să le scrie și se mai citesc acum în biserici?”

Cei ce zic acestea închid cerul pe care ni l-a deschis Hristos

Orarul dărilor de seamă pe tr. II a. 2011

Pentru protopopiatele care sunt în jurisdicția directă-canonice și administrativă a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove (Eparhia de Centru)

27.06.2011 - raioanele: Rezina, Șoldănești, Florești, Telenești, Strășeni.

28.06.2011 - municipiul Chișinău și raioanele: Soroca, Criuleni, Dubăsari, Ialoveni.

29.06.2011 - raioanele: Drochia, Ștefan-Vodă, Orhei, Căușeni, Rîșcani, Anenii Noi.

Dărilor de seamă se primesc de la ora 9.30 până la 15.00.

Comisia de primire a dărilor de seamă

Admiterea la Școala Duhovnicească din Bender (Eparhia de Tiraspol și Dubăsari)

Școala Duhovnicească din Bender (Eparhia de Tiraspol și Dubăsari) anunță admiterea pentru studii teologice în limba rusă. Menționăm că studiile preuniversitare sunt gratuite, învățăceilor fiindu-le asigurată cazarea și hrana. Toți profesorii din cadrul Școlii Duhovnicești, laici și teologi, au calificarea corespunzătoare. Cei mai buni absolvenți vor avea posibilitatea să-și continue studiile la Seminarele Teologice.

Date de contact:

(+373) 69330164; (+373) 79330164; 777-8-37-51

e-mail: valer3020@mail.ru

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la *Curierul Ortodox* pe a doua jumătate a anului 2011

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

13 iunie

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la palatul mitropolitan un grup de clerici din r-nul Ialoveni. În aceeași zi ÎPS Vladimir a înmănat diplome absolvenților de la Academia de Teologie Ortodoxă din Chișinău.

12 iunie

În ziua Cincizecimii ÎPS Vladimir a oficiat Sf. Liturghie și a catedrala mitropolitană din Chișinău.

9 iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a avut o întrevedere la Palatul Mitropolitan cu actrița Natalia Varlei.

7 iunie

Mitropolitul Vladimir a participat, la mănăstirea Curchi, la o ședință comună a reprezentanților Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove și a Academiei de Științe a Moldovei în scopul creării premiselor editării unei lucrări dedicate mănăstirilor din cuprinsul Bisericii Ortodoxe din Moldova.

În aceeași zi ÎPS Vladimir l-a numit prin decret mitropolitan pe Prot. Mitr. Nicolae Craveț, Protopop al Circumscripției de Soroca, în funcția de președinte al Departamentului pentru Activitate Socială și Caritate.

5 iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala Mitropolitană.

3 iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de sfințire a unei cruci pentru biserica din Sângera.

2 iunie

ÎPS Vladimir a coliturghisit împreună cu ÎPS Mitr. Pantelimon de Berea, Naus și Kampania, Grecia.

1 iunie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la catedrala mitropolitană din Chișinău. În aceeași zi l-a primit în audiență pe ÎPS Pantelimon (Kalpadikis), Mitropolit de Berea, Naus și Kampania, oaspete din Grecia.

30 mai

Întâistătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a săvârșit Sfânta Liturghie la catedrala mitropolitană din Chișinău.

29 mai

ÎPS Vladimir a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

26 mai

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la mănăstirea „Sf. Treime” din Saharna.

În aceeași zi a întreprins o vizită la biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din Rezina.

25 mai

ÎPS Vladimir împreună cu membrii Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova -a întâlnit cu Prim Ministrul RM dl Vlad Filat.

24 mai

Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie la biserica „Sf. Nicolae” din s. Gura Bâcului, r-nul Anenii Noi.

AU FOST HIROTONIȚI

12 iunie

În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chișinău, Valeriu Roman Savciuc a fost hirotonit în treapta de diacon.

26 mai

Monahul Vichentie de la mănăstirea Saharna a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

24 mai

Prot. Igor Chelea a fost decorat cu dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe, Pr. Teodor Codița și Pr. David Turtureanu au fost ridicați în treapta de Protoiereu, Prot. Vitalie Șaramet s-a învrednicit de dreptul de a purta Paliță, iar Pr. Vitalie Manole și Pr. Roman Ostap au primit dreptul de a purta Cruce de Aur. Domnul Iurii Nedoseikin, unul dintre cei mai importanți ctitori ai Bisericii „Sf. Irh. Nicolae” din Gura Bâcului, care a primit Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

DECORAȚII BISERICEȘTI

13 iunie

Prot. Mitr. Vetcislav Cazacu, prorectorul ATOM, pentru buna administrare a Academiei și pentru eforturile depuse spre pormovarea și susținerea învățământului teologic, a fost distins cu dreptul de a sluji cu Ușile Împărătești deschise până la rugăciunea „Tatăl nostru”.

11 iunie

În semn de înaltă apreciere și profund respect, ÎPS Mitropolit Vladimir a fost decorat de către ÎPS Mitropolit Pantelimon de Berea, Naus și Kampania, cu înalta distincție a Bisericii Ortodoxe din Grecia - Crucea Sfântului Apostol Pavel.

Zilele acestea ierarhul nostru s-a învrednicit și de o înaltă apreciere din partea Eparhiei de Omsk și Tarsk. Mitropolitului Vladimir i-a fost înmănată Medalia „Sf. Mc. Silvestru”.

3 iunie

Prot. Mitr. Pavel Chirilov, parohul bisericii din Sângera, s-a învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

25 mai

În urma raportului înaintat de către Prea Sfințitul Anotolie, Episcop de Cahul și Comrat, s-a decis decorarea dlui Ivan Jeleapov, primarul satului Tvardița, r. Tarsk, care s-a învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II. A fost apreciată truda depusă întru renovarea sfântului locaș atât din localitatea, cât și din alte localități, precum și contribuția substanțială a domniei sale la renovarea unor așezăminte monahale.

Doamna preoteasă Maria Muravschi din parohia Dubăsari Vechi, r. Dubăsari, pentru activitatea prodigioasă pe tărâm pedagogic mai bine de un deceniu și cu prilejul frumoasei aniversări din ziua nașterii, a fost distinsă cu Ordinul „Cuv. Parascheva”, gr. II.

Profesorul universitar Nicolae Ciolac, la împlinirea frumoasei vârste de 65 de ani din ziua nașterii, a fost decorat cu Medalia „Cuv. Paisie Velicikovski”.

Lucrările Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse

În data de 30 mai 2011, în Palatul Sinodal de la Sankt Petersburg, sub președinția Sanctității Sale Patriarhul Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii, și-a desfășurat lucrările Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse. La ședință a fost prezent și Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir în calitate de membru permanent.

Printre multiplele probleme abordate, Sinodul a hotărât înființarea a 6 noi eparhii, dintre care 5 în Rusia și una în Estonia. Unele dintre aceste eparhii vor fi ocupate de ierarhi care până acum erau episcopi vicari, iar altele vor rămâne vacante până la ședințele următoare ale Sinodului.

Sfântul Sinod a mai aprobat modelele de statut pentru mănăstiri și stavropighii, care urmează să fie introduse în toată Patriarhia Rusă.

În urma unui raport al ÎPS Ilarion, responsabil de relațiile externe ale Patriarhiei Moscovei, Sfântul Sinod s-a arătat îngrijorat de violența împotriva creștinilor în țările majoritar musulmane și a hotărât să intervină pe lângă instituțiile internaționale pentru a cere garantarea vieții și liniștii creștinilor care trăiesc, lucrează sau călătoresc în acele țări.

Prin hotărârea Sinodului, școala teologică din orașul Vitebsk (Bielorusia) a fost transformată în Seminar.

În privința Mitropoliei Moldovei, la cererea PS Episcop Petru de Ungheni și Nisporeni, monahia Varvara (Matveevici) a fost eliberată din funcția de stareț a mănăstirii „Sf. Gheorghe” din Ungheni, în locul ei fiind numită în această funcție monahia Elisaveta (Gliga).

Expoziție de binefacere cu obiecte religioase, confecționate de deținuți

O expoziție cu vânzare a peste 50 de obiecte de cult religios creștin-ortodox a fost organizată astăzi, 2 iunie 2011, în scuarul Catedralei Mitropolitane din Chișinău Nașterea Domnului. Acestea au fost confecționate manual de către deținuții care se află în custodia instituțiilor penitenciare.

Obiectele au fost lucrate exclusiv manual și reprezintă manufacturi sculptate în lemn de nuc, stejar, tei și cireș, dar și din alte materiale. Expoziția a inclus icoane cioplite în lemn, cu chipuri de mucenici și sfinți

creștini, crucifixuri, candelabre.

„Fiecare om merită o a doua șansă, după cum merită și iertare pentru greșelile admise. Din această perspectivă, deținuții trebuie susținuți în intenția de a se revanșa, de a dezvolta abilitățile artistice pe care le au și de a le valoriza potențialul în scopul facilitării incluziunii lor sociale”, a declarat Oleg Efrim, ministrul Justiției, prezent la eveniment, alături de primul degrevat, Dorin Chirtoacă, dar și alți politicieni.

Lucrările expuse au fost

colectate din aproximativ toate instituțiile penitenciare și au fost puse la dispoziție de către deținuți, cu speranța ca banii obținuți de pe urma vânzării să fie donați Centrului de copii cu dizabilități.

Expoziția se află la cea de a treia ediție, de această dată fiind organizată de Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției în colaborarea cu Mitropolia Moldovei.

NIMEDIA precizează că în Republica Moldova există 17 instituții penitenciare în care se dețin circa 6400 persoane

La Casa Municipală Specializată pentru Copii din Chișinău, au fost botezați 25 de copilași

În data de 26 mai a avut loc un eveniment important la Casa Municipală Specializată pentru Copii din Chișinău.

Părintele Pavel Borșevschi, împreună cu încă câțiva preoți, au botezat 25 de copilași orfani, care și-au găsit nași de botez din rândul voluntarilor prezenți și a oamenilor cu inima mare.

Cu sprijinul părintelui Pavel Borșevschi de la biserica "Sf. Dumitru" din capitală, administrația orfelinatului a reușit să încreștineze micuții găsindu-le câte un naș.

Pentru că la casa de copii sunt aduși în fiecare an un număr mare de copii abandonati, directoarea instituției dna Maria Jechiu spune că se întâmplă să organizeze oficierea tainei Botezului și de două ori pe an. Cel mai mic copil care a primit Sf. Botez are doar o săptămână și se numește Mihail, iar cel mai mare e Vasile, are deja trei ani. La final toți cei prezenți ai cântat micuților La mulți ani !

SĂ NE CONDUCEM DE LEGEA MORALITĂȚII

Existență... Luptă continuă... Cădere...

Trăim, dar fără a ști prețul vieții. Ea este ca un dar divin adus nouă. E ca o fărâmă de pâine sacră, despre care credem că atinge proporțiile imensității, dar oare poate fi măsurat Dumnezeu? Nu! Aceasta este și esența existenței pe care noi o risipim, o denaturăm, o falsificăm. Și doar ajungând în final, ne dăm seama de greșeala săvârșită. Însă e prea târziu pentru a mai schimba ceva!

Luptăm. Zi de zi ne punem un scop. Facem tot posibilul să-l realizăm. "Fugim"... ca să le reușim pe toate. Întreaga omenire e absentă. E mereu grăbită, mereu în căutare. Și? În fond, ce obținem? Nimic. Fiindcă urmărim niște interese banale, meschine, fără sens... Am câștigat o victorie, am atins un scop, dar în sufletul nostru tot domină tristețea. Și atunci ne întrebăm de ce e așa, de ce suntem lipsiți de fericire? Dar cât poate dura această fericire, o veșnicie, un secol, o viață întreagă? Ea poate dura o clipă, dar noi, fiind preocupați de alte lucruri neimportante, nu o percepem, pentru că nu avem timp.

Am uitat ce e sfințenia sufletului. Nu mai credem în nimic. Iar cuvântul lui Dumnezeu, rostit în lăcașele sfinte, se izbește cu putere de piatra „rece”, răspunzând cu ecoul durerii și deșertăciunii. Al căderii credinței în neantul moralității umane. Am uitat de legea moralității și am decăzut până la lașitate, crime, abandonuri... Deseori, mergând pe stradă, auzi cuvinte batjocoritoare aduse la adresa bătrânilor, copiilor, părinților... Tot mai rar și mai rar, când mergi în transportul public, vezi tineri care oferă locul celor mai înaintați în vârstă. Se consideră o rușine. Dar gândiți-vă că s-ar putea afla un părinte de al vostru în tot o astfel de situație, cum ați proceda?

Cu mare regret constatăm însă că am decăzut... Și la capitolul cultură ne aflăm într-o stagnare continuă. Da! Imoralitatea a pus pecetea pe noi, plângându-ne mereu că suntem săraci, uitați într-un colț de lume, abandonati. Dar nu vrem să recunoaștem că suntem doar noi vinovați de asta. Doar noi! Pentru că ne „tăiem creanga pe care stăm”. Cum putem să tindem spre un viitor mai decent, spre un trai mai bun, dacă am uitat care sunt normele comportamentului uman. Nu critic pe nimeni, dar imaginați-vă că sunteți acum la piață... Ați fi martorii unui spectacol grozav. E destul să treci pe acolo și fără să vrei vei intra în jocul acesta al demoralizării, pentru că, deseori, dorind să procuri ceva, și se ripostează într-un mod umilitor. La tot pasul auzi expresii care provoacă groază, dar acesta este nivelul la care am decăzut.

Nu vreau să-i acuz pe acei oameni, deoarece caută și ei o modalitate de a-și obține o bucătică de pâine. Însă aceasta nu le justifică comportamentul. Grosolană nu poate fi îndreptățită în niciun mod. Trăim alte timpuri, râvnim la alte idealuri, deci trebuie și noi să devenim alții, căci suntem vrednici de a fi mai buni, de a realiza lucruri cu adevărat valoroase.

Olesea PRISACARI,
anul III, Facultatea de Litere USM

Relațiile intime dezordonate duc la schimbări biologice

Societatea de astăzi, în mare parte, impune un mod libertin de viață pentru toate vârstele. Dacă este să ne luăm după opiniile emise de mass-media, întâlnirile de o noapte între tineri au devenit acceptabile, precum și așa-numita căsătorie de probă, iar contracepția hormonală este bună, căci îți face viața mai ușoară.

Victoria Thorn, psiholog american, fondatoarea grupului "Proiectul Rahila", a cercetat îndeaproape mai multe date ale acestor triste realități. Acestea, puse față în față cu argumentele noilor cercetări, arată că noile tendințe îi îndepărtează pe soți unul de altul, nu-i apropie.

Doamnă Victoria Thorn, tendința tinerilor de astăzi este de a accepta o viață deschisă tuturor experiențelor; mai ales celor de tip sexual. Ce probleme ar putea apărea aici, din punct de vedere biologic, să spunem?

Totul are o explicație, dacă pornim de la faptul că femeile suferă schimbări profunde în momentul relațiilor sexuale. Foarte multe lucruri se schimbă în organismul lor, la nivel biochimic. Organismul femeii are nevoie de șase luni ca să se adapteze la lichidul seminal al bărbatului. În acest timp, sistemul imunitar al femeii testează acest lichid și, în cele din urmă, îl recunoaște, se adaptează la el. Organismul nostru recunoaște acest fluid ca fiind cel al soțului nostru. Întâlnirile de-o noapte, relațiile sexuale întâmplătoare sunt, din punct de vedere fiziologic, imposibile pentru organismul nostru. Dacă sunt multe asemenea întâlniri de o noapte, organismul femeii nu duce până la capăt ceea ce trebuie să facă: procesul de recunoaștere. Astfel crește numărul bolilor imunologice. Nu știm dacă există vreo relație directă, dar o astfel de explicație îi pune pe gânduri pe specialiști. Realitatea este că fluidul seminal este foarte bioactiv. Există 30 de compuși diferiți aflați în lichidul seminal: zaharuri, zinc, mulți hormoni luteinizanți, hormoni foliculostimulanți, 13 tipuri de prostaglandine, dopamină etc. Toate aceste substanțe vor declanșa sistemul autoimun al femeii, care va fi în alertă, ca să nu contracteze diverși agenți patogeni etc. Noi, femeile, absorbim tot acest material. Și organismul nostru se schimbă pentru totdeauna. De fiecare dată când intrăm în relații sexuale, acest lichid este absorbit de organismul femeii.

Dacă este diferit de fiecare dată - el, oricum, se află în organismul nostru pentru cel puțin 15 ore -, sistemul imunitar al femeii este mereu în alertă. Organismul femeii se schimbă în mod real și concret de această intimitate sexuală. Mai departe, relațiile intime declanșează și o chimie a creierului atât la femei, cât și la bărbați. Adevărul este că relațiile intime au întotdeauna consecințe și logică în chimia organismului nostru.

Contraceptivele blochează foarte multe abilități ale femeilor

S-a vorbit despre un studiu realizat acum câțiva ani, potrivit căruia o femeie poartă în organismul ei toată viața celulele tuturor copiilor concepuți. Ne puteți da mai multe detalii aici?

Organismul mamei poartă celulele ficărui copil conceput (fie că a dus sau nu sarcina până la capăt), dar și ADN-ul soțului toată viața. Diana Bianchi de la Universitatea Taft (SUA) a făcut cercetări și a ajuns la concluzia că celulele fetale circulă în sângele mamei și rămân în organismul ei zeci de ani, după ce a născut. Unele dintre aceste celule, dacă sunt identice cu cele ale mamei, au chiar proprietăți de o vindecă pe mamă, dacă în organismul ei apare vreo boală.

Ce se întâmplă cu organismul femeii care ia contraceptive? Cum acționează contraceptivele hormonale asupra noastră, a femeilor?

Femeile vor să fie cât mai atrăgătoare în momentul ovulației. Bărbații percep, prin intermediul feromonilor, când femeile sunt fertile, infertile și însărcinate. Dar dacă folosesc contraceptive, acest dar se pierde. În perioada de ovulație, mirosim altfel deoarece mama natură decide că atunci este timpul reproducerii. Și - interesant! - există o fereastră de doar 24 de ore, pe toată perioada ovulației, când poți concepe. Ovulul trăiește maximum 24 de ore. Natura spune: trebuie să comunicăm unul cu altul când concepția este posibilă - este instinctul de supraviețuire. Altfel, copiii n-ar mai veni pe lume. Astfel, relațiile sexuale se întâmplă cel mai des când femeile sunt în perioada de ovulație. Noi chiar suntem una cu soții noștri, ei chiar ne completează cu adevărat. Cum? De obicei, oamenii se căsătoresc cu cineva cu un sistem imunitar foarte diferit de al lor, dar care îl completează pe al lor. Cum se întâmplă acest lucru? După miros. Hormonii mirosului, feromonii, sunt hormoni de afinitate, de potrivire. Dacă folosesc contraceptive, femeile vor fi induse în eroare, nu vor mai distinge acest miros și se vor căsători cu un bărbat cu sistemul imunitar mai apropiat de cel al fratelui sau al tatălui lor. Adică sistemul lui major de histocompatibilitate (MHC) va fi asemănător cu sistemul imunitar al femeii, ceea ce le va pune probleme de fertilitate. Medicii care fac fertilizare in vitro știu foarte bine acest lucru.

Cam 60% - 80% din bărbați au simptomele soției lor însărcinate.

Știm că sarcina este o perioadă de mari transformări la nivel fiziologic și psihic pentru mamă. Dar cum se manifestă ea la tați? Un tată rămâne un tată, indiferent dacă își asumă acest lucru sau nu.

Bărbații, uneori, știu că soția lor este însărcinată chiar înainte ca ea să știe. Aceasta se întâmplă pentru că o femeie, când este însărcinată, suferă o schimbare hormonală importantă. Evident, ea începe să miroasă altfel, lucru sesizat intuitiv de către soț. Dar schimbări hormonale au loc și la bărbați. Astfel, la nivel hormonal, în momentul apariției unei sarcini, la bărbați, apar schimbări care durează cam șase săptămâni. Aceste schimbări hormonale se bazează tot pe feromoni. Există un fenomen care se numește couvade, și care explică manifestarea simptomelor femeilor însărcinate și la soții lor. Cam 60% până la 80% din bărbați vor avea simptomele pe care le au soțiile lor însărcinate. Culturile primitive recunosc acest fenomen, când bărbații au grețuri, dureri de spate, poftă și, unii dintre ei, chiar dureri ca la naștere. De asemenea, unii dintre ei pot crește în greutate în timpul sarcinii. Răspunsul este că bărbatul se pregătește astfel să-și ajute soția. Cu aproximativ șase săptămâni înainte de naștere, bărbatul trece prin alte schimbări hormonale. Este important de știut: cu șase săptămâni înainte de naștere, mama este foarte fragilă și natura ne schimbă, astfel încât ea să poată fi ajutată. La bărbați, în această perioadă, se observă că nivelul de testosteron scade radical și crește nivelul de estrogen, ceea ce îi feminizează, ceea ce îi face mai puțin agresivi și mai puțin activi sexual. Ei sunt mai sensibili, mai atenți - e tocmai ceea ce-i trebuie mamei acum. Elimină cortizol - hormonul de stres -, dar nu atât de mult ca în stres, ci natura îi spune: ai grijă, trebuie să fii atent și protector. Organismul său elimină o mare doză de vasopresină, un hormon al legăturii care îi face pe cei doi să stea împreună. În acest moment, nivelul vasopresinei crește foarte mult, pentru că mama natură îi spune soțului stai aici, căci e nevoie de tine aici. La naștere, la bărbați se elimină într-o doză destul de mare prolactină, hormonul secreției lactate. Acest hormon îl face pe tată să fie fericit, râde mai mult, ceea ce e bine pentru a stabili legătura cu copilul. Este foarte tandru și grijuliu. Acești hormoni se vor menține astfel șase săptămâni. După acest răstimp, ei revin la nivel normal, dar nivelul de testosteron nu mai revine niciodată la nivelul când el a fost holtei.

Carte de vizită

Victoria Thorn este psiholog american, îndrumător spiritual, consilier pe probleme de familie și pierderi prenatale, director executiv al Biroului Național de Reconciliere și Împăcare pe probleme postavort "Proiectul Rahila", din Milwaukee (SUA).

CALENDAR ORTODOX

Iunie - Cireșar

1 /14 M Sf. Mucenic Justin Martirul și Filosoful; Sf. Mc. Hariton și Firm.

2/15 Mc†)Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.

3 /16 J Sf. Mucenici Luchilian cu soția și cei 4 copii: Ipatie, Paul, Dionisie și Clădie; Sf. Mc. Paula.

4 /17 V †) Sfinții Mucenici: Zotie, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Cuv. Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului.

5/18 S Sf. Sfințit Mucenic Dorotei, Episcopul Tirului; Sf. Mucenici: Marchian, Nicandru și Leonid.

6/19 D Duminica Tuturor Sfinților. Cuvioșii: Visarion și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7 /20 L Sf. Sfințit Mc. Teodot; Sf. Mc. Zenaida; Cuv. Sebastiană. *Începutul Postului Sfinților Apostoli.*

8 /21 M Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat.

9/22 Mc Sf. Chiril al Alexandriei; Sf. 5 fecioare Mucenițe: Tecla, Mariamna, Marta, Maria și Enata.

10/23 J Sf. Sfințit Mc. Timotei, Episcopul Prasei; Sf. Mucenici Alexandru și Antonina.

11/24 V Sfinții Apostoli Vartolomeu și Varnava.

12/25 S Cuvioșii Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13/26 D Duminica Tuturor Sfinților Români. Sf. Mucenița Achilina; Cuv. Trifilie, Episcopul Levcosiei.

14/27 L Sf. Prooroc Elisei; Sf. Metodie, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Iulita.

5/28 M Sf. Prooroc Amos; Sf. Mucenic Isihie; Fericitii Ieronim și Augustin.

16/29 Mc Sf. Tihon, Episcopul Amatundeii și Sf. Mc. Marcu, Episcopul Apoloniadei.

17/30 J Sf. Mucenici: Manuil, Savel și Ismail.

18/1 V Sf. Mucenici: Leontie, Ipatie și Teodul.

19/2 S Sf. Apostol Iuda, ruda Domnului; Cuv. Paisie cel Mare; Sf. Mc. Zosima.

20/3 D Duminica a III după Rusalii. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, Episcopul Patarelor; Cuv. Calist, Patriarhul Constantinopolului.

21/4 L Sf. Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie. Duminica VI după Rusalii.

22/5 M Sf. Sfințit Mucenic Eusebie; Sf. Mucenici: Zenon, Zina și Galaction.

23/6 Mc Sf. Mucenița Agripina; Sf. Mc. Aristocleu preotul.

24/7 J †) *Nașterea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul (Sânziencele - Dragaica); †) Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.*

25/8 V Sf. Mare Mucenița Fevronia; Cuvioșii Dionisie și Dometie; Cuv. Mc. Livia.

26/9 S Cuv. David din Tesalonic; Cuv. Ioan, Episcopul Gotiei.

27/10 D Duminica a IV după Rusalii. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Ioana Mironosița.

28/11 L Aducerea moaștelor Sfinților Mucenici Chir și Ioan; Sf. Mucenic Papia. Duminica VII după Rusalii.

29/12 M (†) Sfinții marii Apostoli Sf. Petru și Sf. Pavel.

30/13 Mc †) *Soborul Sfinților 12 Apostoli; †) Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmpeț.*

Pomenirea Sfințelor Maria și Marta, surorile lui Lazăr, care cu pace s-au săvârșit

4/17 iunie

Aceste două sfinte femei, surori ale lui Lazăr, prietenul lui Hristos, locuiau în Betania, un sat aflat la mică distanță de Ierusalim. Într-o zi Hristos a fost primit în casa lor. Marta, cea mai mare, se silea slujind Învățătorului și, văzând că sora sa, Maria, rămânea tăcută la picioarele lui Iisus ascultând vorbele sale dumnezeiești, spuse pe un ton mâniat: "Doamne, au nu socotești ca sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute". Dar Domnul îi răspunse: "Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești dar un lucru trebuie" (Luca 10 : 38-42) (De aceea Părinții au considerat pe Maria drept chip al contemplației, de preferat față de fapta virtuții reprezentată de Marta.).

Mai târziu, cu puțin timp înaintea Patimilor, Lazăr se îmbolnăvi și muri. Cele două surori trimiseră la Iisus să fie înștiințat dar El nu ajunse în Betania decât patru zile mai târziu. Marta se grăbi de îndată în întâmpinarea lui, în timp ce Maria rămase acasă, unde numeroși prieteni și rude veniseră să le mângâie. Domnul o asigură că fratele său avea să învieze iar Marta își arată credința față de El ca Fiu al lui Dumnezeu, apoi o chemă pe sora sa și se duseră împreună până la mormânt. La chemarea lui Iisus, cel înmormântat ieși, cu picioarele și mâinile legate cu fâșii de pânză iar fața acoperită de un giulgiu (Ioan 11).

Cu șase zile înainte de Paște, o masă mare i-au pus lui Iisus în Betania, în prezența lui Lazăr. Marta se silea ca de obicei slujind la masă, în timp ce Maria, luând o litră de mir de mare preț, unse picioarele Domnului și le șterse cu părul ei. Cum Iuda, cel zgârcit, se arăta nemulțumit de o asemenea risipă, Domnul îi spuse că pentru îngroparea Lui îi păstrase ea mirul acesta (Ioan 12).

După Înălțare, Marta și Maria însoțiră pe Lazăr pentru a răspândi Vestea cea Buna a Învierii.

Deși anumite manuscrise ale Sinaxarului le prăznuiesc ca Mironosițe, Sfânta Scriptură nu menționează printre acestea din urmă decât pe Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și / sau Maria lui Cleopa (cf. 23 mai), Salomea și "cealaltă Marie" pe care unii Părinți o identifică cu Maica Domnului.

Pomenirea Sfinților Apostoli Bartolomeu și Barnaba

11/24 iunie

Dintre aceștia Sfântul Bartolomeu a fost unul din cei doisprezece ucenici, și a propovăduit Evanghelia la indienii, scriindu-le Evanghelia lui Matei. A fost răstignit de cei necredincioși în Alvanupoli, și a primit sfârșitul cu cinste. Și fiind băgat într-o raclă de plumb a fost aruncat în mare; iar din voia lui Dumnezeu fiind adusă racla până în Sicilia, la ostrovul Liparia, și arătându-se, a fost îngropat acolo, multe minuni izvorând din sfântul și cinstitul său mormânt, și dând la toți care merg cu credință

grabnică tămăduire, și pus într-o peșteră. Și întoarcere cu bucurie și cu veselie la casele lor.

Iar Sfântul Barnaba, care este numit și Iosi în Faptele Apostolilor, fiind unul din cei 70, a călătorit împreună cu Pavel, fiind hirotonit. Și se tâlcuiește numele acesta: fiul mângâierii. Și era din neamul lui Levi, născut și crescut în ostrovul Ciprului. Acesta întâi a propovăduit Evanghelia lui Hristos în Ierusalim și în Roma și în Alexandria. Și mergând la Cipru, a fost ucis cu pietre și băgat în foc de elini și de iudei; pe care luându-l Marcu Apostolul și Evangelistul, l-a

pus într-o peșteră. Și mergând la Efes către Pavel, i-a vestit moartea lui Varnava; și l-a plâns pe el Pavel mult. De Varnava se spune că a fost îngropat cu Evanghelia lui Matei, cea scrisă de dânsul, care pe urmă a fost aflată împreună cu trupul apostolului. De aceea și făcură obicei credincioșii, să nu fie acest ostrov supus la nici unul din episcopi, ci să fie chivernisit de un episcop al său. Și se săvârșește soborul acestor sfinți apostoli, în cinstita biserică a Sfântului Apostol Petru, ce se află aproape de preasfânta și marea biserică.

Pomenirea Sfântului Niceta de Remesiana (în Dacia)

24 iunie/7 iulie

Numele Sfântului Niceta de Remesiana este legat de istoria Bisericii noastre strămoșești, îndeosebi pentru contribuția sa la răspândirea creștinismului pe teritoriul de formare al poporului român. De asemenea, prin scrierile sale întocmite în limba latină, care au apărut și în traducere românească, s-a îmbogățit patrimoniul spiritual al teologiei ortodoxe românești.

Numele său este strâns legat de cetatea în care acesta a păstorit, anume Remesiana, oraș întemeiat de împăratul Traian, care se afla la aproximativ 30 de kilometri est de orașul Naisus (astăzi Niș), într-o regiune deluroasă, pe valea râului Nișava. El a fost păstorul acestei cetăți între anii 366-414.

Sfântul Niceta era originar din Dacia Mediteranee, Remesiana fiind pământul natal al acestuia. Deși este daco-roman la origine se presupune că acest Sfânt Ierarh și-a petrecut prima parte a vieții în Apus, deoarece folosirea unei exprimări alese, precum și întrebunțarea unor izvoare de limbă latină în scrierile sale, ne îndreptătesc la acest lucru. Cu toate că a scris numai latinește, Sfântul Niceta cunoștea și greaca, cetatea Remesiana fiind într-un ținut unde limba greacă își disputa întâietatea cu limba latină; în calitate de ierarh al acestei cetăți, precum și datorită activității sale misionare, Sfântul Niceta era îndatorat să cunoască ambele limbi.

Printre prietenii săi, se numără și Paulin de Nola, cu care este împreună prăznuit la 7 ianuarie, conform martirologiilor romane. Acest prieten va descrie activitatea misionară a vrednicului ierarh, care a depus un susținut efort de evanghelizare și educare latină a popoarelor din Dacia Ripensis și Dacia Mediteranee, îmblânzind inimile barbarilor, învățându-i să trăiască în pace și în dreptate, cântând și slăvind pe Hristos. Datorită acestei impresionante opere de convertire la creștinism, Sfântul Niceta s-a învrednicit și de numirea de "Apostol al daco-romanilor".

În activitatea sa misionară și pastorală, el s-a folosit și de opere scrise, moștenirea literară ajunsă până la noi arătându-l pe autor ca un erudit teolog al timpului, care priveghea cu strășnicie la apărarea dreptei-credințe. pe baza unor manuscrise, Sfântului Niceta i se atribuie următoarele scrieri: Despre diferitele denumiri ale Domnului nostru Iisus Hristos, Despre privegherea robilor lui Dumnezeu, Despre folosul cântării de psalmi, precum și o lucrare care l-a făcut foarte cunoscut pe neobositul apostol, un Catehism pentru cei ce se pregătesc pentru Botez, care ulterior a fost intitulat Cărțile de învățătură.

Sfântul Niceta de Remesiana este cunoscut și pentru calitățile sale de protopsalt, printre imnele bisericesti compuse de el fiind așezată la loc de cinste cunoscuta cântare Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm, sau pe scurt, Te-Deum. , care a pătruns pe teritoriul românesc odată cu misionarii trimiși de autor. Ușor de reținut, cuprinzând pe scurt învățături esențiale mântuirii, de o curăție cristalină a credinței, imnul Sfântului Niceta a fost învățat cu ușurință de străbunii noștri, care l-au lăsat moștenire din neam în neam, ajungând până la noi.

Așadar, Sfântul Niceta de Remasiana este o personalitate remarcabilă a Bisericii Ortodoxe, distingându-se prin rodnicia sa lucrare misionară, prin viața sa cea plină de sfințenie, prin scrierile și imnele sale. Predicând și scriind într-o latină clară și simplă. el a fost un factor de romanizare, de unitate și continuitate a populației daco-romane de pe malurile Dunării și din Dacia Mediteranee. Strălucind ca un soare al dreptei credințe în ținuturile din jurul Dunării, Sfântul Niceta a devenit unul dintre stâlpii mântuirii neamului nostru, credincioșii ortodocși români de astăzi cinstindu-l ca o măreață podoabă a străbunilor noștri.

PILONII NECREDINȚEI: KARL MARX

Autor: Peter Kreeft
Traducere: Cristina-Iosefina Paradovschi

Trebuie să vorbim despre "dușmanii" credinței deoarece viața de credință este un adevărat război

Printre numeroșii oponenți ai credinței creștine, cu siguranță marxismul nu este cea mai importantă, cea mai impozantă sau cea mai impresionantă filozofie din istorie. Până de curând, însă, în mod sigur a fost cea mai influentă. Comparând hărțile lumii din anii 1917, 1947 și 1987, se observă cât de implacabil a fost cursul sistemului de gândire marxist, astfel încât a inundat o treime din lume în doar două generații – o performanță realizată doar de două ori în istorie: de către creștinismul timpuriu și islamismul timpuriu.

În urmă cu zece ani, fiecare conflict politic și militar din lume, din America Centrală și până în Orientul Mijlociu, se producea pe axa comunism – anti-comunism. Chiar și fascismul a devenit popular în Europa, și este încă o forță care să conteze în America Latină, în mare măsură din cauza opoziției sale la "spectrul comunismului", după cum îl numește Marx în prima teză a lui: "Manifestul Comunist". "Manifestul" a constituit unul dintre momentele-cheie în istorie. Publicat în 1848 – "anul revoluțiilor" în toată Europa – este în esență, o filozofie a istoriei, trecut și viitor. Tot trecutul istoric se reduce la lupta de clasă între asupritor și asuprit, stăpân și sclav, fie că este vorba de rege versus popor, preot versus enoriaș, meșter versus ucenic, sau chiar soț versus soție, părinte versus copil.

Aceasta este o viziune a istoriei chiar mai cinică decât cea a lui Machiavelli. Iubirea este total interzisă sau ignorată; concurența și exploatarea sunt regulile universale. Conform celor afirmate de Marx, acest lucru se poate totuși schimba, pentru că acum, pentru prima dată în istorie, nu mai avem multe clase sociale, ci numai două: burghezia ("cei care au", proprietarii mijloacelor de producție) și proletariatul ("cei care nu au", non-proprietarii mijloacelor de producție). Aceștia din urmă trebuie să se vândă pe ei înșiși și munca lor proprietarilor până la revoluția comunistă, care va "elimina" (eufemism pentru "crimă") burghezia și astfel va elimina clasele sociale și conflictul de clasă pentru totdeauna, instituind un mileniu de pace și egalitate. După ce a fost extrem de cinic cu privire la trecut, Marx devine extrem de naiv cu privire la viitor.

Ce l-a făcut pe Marx ceea ce a fost?

Care au fost sursele crezului său?

Marx, în mod deliberat, s-a întors cu 180 de grade față de (1) supranatural și (2) patrimoniul său evreiesc, îmbrățișând (1) ateismul și (2) comunismul. Totuși, marxismul păstrează toți principalii factorii structurali și emoționali ai religiei biblice într-o formă secularizată. Marx, asemenea lui Moise, este profetul care conduce pe noul Popor Ales, proletariatul, din sclavia capitalismului în Țara Promisă a comunismului, traversând Marea Roșie a revoluției sângeroase din toată lumea, prin pustietatea suferinței efemere, dedicate partidului – noua profeție.

Revoluția este noua "Zi a Domnului", Ziua Judecării de Apoi; purtătorii de cuvânt ai partidului sunt noii profeti; și epurările politice în cadrul partidului pentru a menține puritatea ideologică sunt noile judecăți divine cu privire la îndărătnicia Poporului Ales și a liderilor lui. Tonal mesianic al comunismului îl face, din punct de vedere structural și emoțional, să fie mai mult ca o religie decât orice alt sistem politic cu excepția fascismului. Așa cum Marx a preluat forma și spiritul moștenirii sale religioase, dar nu și conținutul, același lucru l-a făcut cu moștenirea sa filozofică hegeliană, transformând filozofia lui Hegel de "idealism dialectic" în "materialism dialectic"! Se spune că "Marx l-a pus pe

Hegel cu capul în jos", adică i-a răsturnat filozofia.

Marx a moștenit șapte idei radicale de la Hegel:

1. Monismul: ideea că totul este una și că distincția – de bun simț – între materie și spirit este iluzorie. Pentru Hegel, materia era doar o formă de spirit, iar pentru Marx, spiritul era doar o formă de materie.

2. Panteismul: noțiunea potrivit căreia distincția dintre Creator și creatură – idee distinctiv iudaică – este falsă. Pentru Hegel, lumea este creată ca o expresie a lui Dumnezeu (Hegel a fost un panteist); pentru Marx, Dumnezeu este redus la lume (Marx a fost un ateu).

3. Istoricismul: ideea că totul se schimbă, chiar și adevărul; că nu există nimic deasupra istoriei care să o judece și că, prin urmare, ceea ce este adevărat într-o epocă devine fals în alta, sau vice-versa. Cu alte cuvinte, Timpul este Dumnezeu.

4. Dialectica: ideea că istoria se dezvoltă numai prin conflictele dintre forțele opozante, o "teză" vs o "antiteză" evoluând spre o "sinteză mai mare". Acest lucru se aplică la clase, națiuni, instituții și idei. Valsul dialectic este dansat în sala de bal a istoriei până când va veni în cele din urmă Împărăția lui Dumnezeu – Împărăție pe care Hegel a identificat-o cu statul prusac. Marx a internaționalizat Împărăția la statul comunist mondial.

5. Fatalismul: ideea că dialectica și rezultatele sale sunt inevitabile și necesare, nu libere. Marxismul este un fel de predestinare calvinistă fără un Predestinator divin.

6. Statismul: ideea că, deoarece nu există nici un adevăr sau o lege eternă, care să transcendă istoria, statul este suprem și necriticabil. Aici Marx a internaționalizat din nou naționalismul lui Hegel.

7. Militarismul: ideea că, deoarece nu există o lege universală naturală sau veșnică peste toate statele, care să judece și să rezolve diferențele dintre ele, războiul este inevitabil și necesar atât timp cât există state.

Asemenea multor altor gânditori anti-religioși de la Revoluția Franceză încoace, Marx a adoptat secularismul, ateismul și umanismul Iluminismului secolului XVIII, alături de raționalismul și credința sa în știință ca potențial atotștiutoare și în tehnologie ca potențial atotputernică. Aici, din nou, forma, perceperea și rolul religiei biblice sunt transferate către un alt zeu și către o altă credință. Pentru că raționalismul este o credință, nu o dovadă. Credința că rațiunea umană poate cunoaște tot ceea ce este real nu poate fi dovedită prin rațiunea umană. Iar convingerea că tot ceea ce este real poate fi dovedit prin metode științifice nu poate în sine să fie dovedită prin metode științifice.

A treia influență asupra lui Marx, pe lângă cea hegeliană și cea a raționalismului iluminist, a fost reducționismul economic: reducerea tuturor problemelor la probleme economice. Dacă Marx ar citi acum această analiză, el ar spune că adevărata cauză a ideilor mele nu este puterea minții mele de a cunoaște adevărul, ci structurile economice capitaliste ale societății care m-a "produs". Marx a crezut că în om gândirea este determinată în totalitate de materie; că omul este determinat în totalitate de societate; iar societatea este determinată în totalitate de către economie. Aici este răsturnat punctul de vedere tradițional potrivit căruia mintea conduce trupul, omul conduce societatea, și societatea conduce economia.

În final, Marx a adoptat ideea proprietății colective asupra mijloacelor de producție, de la gânditorii anteriori "socialiști utopici". Marx spunea: "Teoria comunismului poate fi rezumată într-o frază unică: desființarea proprietății private". De fapt, singurele societăți din istorie care au practicat cu succes comunismul sunt mănăstirile, kibuțurile, triburile și familiile (pe care

Marx a dorit, de asemenea, să le desființeze). Toate guvernele comuniste (cum ar fi cel al URSS) au transferat proprietatea statului și nu poporului. Credința lui Marx că statul va "dispărea" din proprie inițiativă după ce a eliminat capitalismul și a pus în locul lui comunismul s-a dovedit a fi uimitor de naivă. Odată ce puterea este confiscată, numai înțelepciunea și sfințenia ar renunța la ea. Apelul cel mai profund al comunismului, mai ales în țările lumii a treia, nu a fost voința de a trăi în comunitar, ci "voința de putere", cum a numit-o Nietzsche. Nietzsche a văzut mult mai adânc în inima comunismului decât Marx.

Cum se descurcă Marx cu obiecțiile evidente asupra comunismului: că desființează intimitatea și proprietatea privată, individualitatea, libertatea, motivația de a lucra, educația, căsătoria, familia, cultura, națiunile, religia și filozofia? El nu neagă faptul că comunismul elimină aceste lucruri, dar spune că acest lucru a fost făcut deja de capitalism. De exemplu, el susține că "burghezul vede în soția lui un simplu instrument de producție". Privitor la problemele cele mai sensibile și importante, familia și religia, el oferă argumente mai degrabă retorice decât logice, ca de exemplu: "Flecăreala burghezului despre familie și educație, despre legătura sfântă dintre părinte și copil, devine tot mai dezgustătoare..." Și aici este "răspunsul" lui la obiecțiile religioase și filosofice: "Acuzațiile aduse comunismului din punct de vedere religios, filosofic și mai general ideologic nu merită o examinare serioasă".

Cea mai simplă respingere a marxismului este aceea că materialismul său pur și simplu se contrazice singur. Dacă ideile nu reprezintă nimic dar produc forțe materiale și economice, cum ar fi mașini sau pantofi, atunci și ideile comuniste sunt la fel. Dacă toate ideile noastre sunt determinate de mișcările necesare ale materiei și nu de înțelegerea adevărului, dacă nu putem controla felul în care dăm di gură – atunci gândurile lui Marx nu sunt mai adevărate decât gândurile lui Moise. Pentru a ataca fundamentul gândirii trebuie atacat propriul atac. Dar Marx vede acest lucru și îl admite. El reinterpretază cuvintele ca arme, nu ca adevăruri. Scopul cuvintelor din "Manifestul" (și, în cele din urmă, chiar și al cuvintelor din mai pseudo-științificul "Capitalul") nu este acela de a dovedi ceea ce este adevărat, ci de a încuraja revoluția. "Filozofii doar au interpretat lumea; ceea ce trebuie făcut este schimbarea ei". Marx este în esență un pragmatist.

Chiar și la acest nivel pragmatic există însă o auto-contradicție. "Manifestul" se încheie cu acest apel celebru: "Comuniștii refuză să își ascundă viziunile și țelurile. Ei declară deschis că scopurile lor pot fi atinse numai prin răsturnarea prin forță a tuturor condițiilor sociale existente. Să tremure clasele dominante la o revoluție comunistă. Proletarii nu au nimic de pierdut decât lanțurile lor. Ei au o lume de câștigat. Proletari din toate țările, uniți-vă!" Dar acest apel se autodistrugă, pentru că Marx neagă liberul arbitru. Totul este predestinat; revoluția este "inevitabilă" chiar dacă aleg să mă alătur ei sau nu. Nu poți face apel la libera alegere și, în același timp, să o negi.

Există obiecții practice puternice la comunism, cum ar fi și aceste două obiecții filosofice. În primul rând, previziunile sale pur și simplu nu au funcționat. Revoluția nu a avut loc acolo și când a prezis marxismul. Capitalismul nu a dispărut, la fel nici statul, familia sau religia nu au dispărut. Iar comunismul nu a produs nici mulțumire, nici egalitate în orice loc în care a dobândit putere. Tot ceea ce Marx a fost în stare să facă a fost să se joace de-a Moise, și să îi conducă pe proști înapoi în robia Egiptului (lumesec). Eliberatorul real așteaptă în culise pentru ca bufonul care acum "se fălește și se agită pe scenă" să îi conducă pe tovarășii lui "nebuni către o moarte prăfuită" – un subiect pe care filozofii marxiști refuză să îl înfrunte.

Ei au renunțat la tot pentru Dumnezeu!

Vedete care au lăsat în urmă celebritatea, alegând credința absolută

Dan Bădulescu, de la chitarist rock la preot

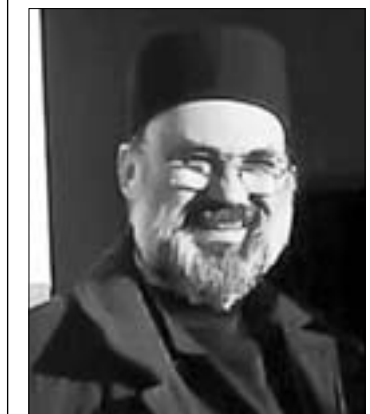
Dan Bădulescu (58 de ani) a fost unul dintre marile nume ale rockului românesc din anii '70, chitarist în trupe faimoase ale genului. A emigrat în Suedia în 1986, apoi a renunțat la chitară pentru apropierea de Dumnezeu. Întors în țară, a absolvit Teologia, fiind, de câțiva ani, preot la o biserică din București.

Dan Bădulescu a ajuns preot, după ce a fost chitarist rock (medalion, în formația Sfinx) în multe trupe de legendă ale muzicii românești

Născut în 1952, Dan Bădulescu devenise în anii '70 una dintre figurile importante ale muzicii rock din România. Absolvent de Conserva-tor, Bădulescu a fost membru al unor formații binecunoscute în epocă, de neuitat vreodată pentru cei care au trăit acele vremuri. A cântat alături de Dan Andrei Aldea în celebrul grup Sfinx, a fost chitaristul trupei Roșu și Negru, condusă de Liviu Tudan, în perioada 1979-1982, dar și al altor formații, precum Iris, Post Scriptum, Pro Musica.

A stat 11 ani în Suedia. Chitarist și compozitor de mare talent, Bădulescu s-a apropiat și de yoga, chiar melodiile sale, mult elaborate, reflectând tendința de înțelegere a misterului vieții. În anul 1986 a emigrat în Suedia, unde, în scurtă vreme, a ajuns să cânte în strana unei biserici ortodoxe.

În 1997 s-a întors în România, unde a urmat cursurile Facultății de Teologie, câțiva ani mai târziu fiind hirotonit și slujind ca preot la o biserică bucureșteană din strada Avrig.

"Mi-am dat seama că l-am căutat pe Cel Viu între cei morți. Dumnezeu este în biserică. Eu am pierdut cam mulți ani din viață până să realizez acest lucru", declara Dan Bădulescu într-una dintre puținele apariții în presă.

Memoria conflictului de pe Nistru: iertare și reconciliere prin credință creștină

„Nu putem trăi așa mai departe, iar eșecurile de azi sunt rezultatul politicii de atunci. Nu mă pot resemna că trăim separat. De la Dumnezeu ne este dat să trăim împreună”

Pentru a readuce în atenția opiniei publice din Republica Moldova ideea reconcilierii societății moldovenești prin credință și iertare creștinească, reprezentanții mediului academic și universitar și ai societății civile de pe cele două maluri ale râului Nistru s-au întâlnit recent la o masă rotundă cu genericul „Memoria conflictului de pe Nistru: iertare și reconciliere prin credință creștină”.

În opinia directorului Institutului de Istorie Socială „ProMemoria”, Anatol Petrencu, deși va fi foarte dificil, este necesar să găsim un colac de salvare convingător pentru populația celor două maluri ale Nistrului care să ducă la soluționarea conflictului. „Unionismul din dreapta Nistrului a fost folosit drept o sperietoare pentru cei din stânga Nistrului, fapt care a îngreunat procesul de soluționare a conflictului”, a spus Anatol Petrencu. El pledează „pentru o rezolvare echitabilă a acestui diferend, prin care Transnistria să se regăsească, cu un statut special, în componența R. Moldova”, pe care o definește drept „cel de-al doilea stat românesc”.

Sergiu Tabuncic, cercetător științific al Institutului de Istorie, Stat și Drept, a menționat că apropierea celor două maluri ale Nistrului ridică probleme multiple și complexe, care merită o dezbatere serioasă. Totodată trebuie să stabilim mijloacele necesare pentru apărarea valorilor pentru care s-au jertfit conaționali noștri. Sursa citată a subliniat „că în acest dialog trebuie antrenat un număr cât mai mare de oameni, care ar constitui, într-un viitor apropiat, acea masă critică ce ar conferi un caracter ireversibil împăcării comunităților de pe malurile Nistrului”.

„Unirea se va produce mai devreme sau mai târziu”

Virgiliu Bărlădeanu, cercetător științific la Institutului de Istorie, Stat și Drept, a menționat că obiectivul reuniunii este de a readuce în atenția opiniei publice din Republica Moldova ideea reconcilierii societății moldovenești prin credință și iertare creștină. Sursa citată a subliniat că „în chestiunea memoriei evenimentelor de pe Nistru din 1992 se cere afirmarea unui singur adevăr, dar trebuie spus totodată că, în numele iertării și împăcării, e nevoie de a accepta existența unor alte puncte de vedere, fie chiar contradictorii. În acest sens, un schimb sincer de opinii în spiritul înțelegerii și deschiderii spre conciliere poate favoriza apropierea părților conflictuale și readuce încrederea cetățenilor Moldovei în reîntregirea țării”.

În acest sens, Grigori Volovoi, directorul Companiei de Radio și TV „Novaia Volna”, a spus că problema unirii dintre cele două maluri ale Nistrului este un subiect demult interzis, deși oricum se discută pe ambele maluri ale Nistrului. În cadrul mesei rotunde, Grigori Volovoi s-a pronunțat în favoarea găririi unei idei unificatoare de stat pentru Republica Moldova.

În prezentarea sa „Iertarea – o virtute creștină”, Nicolae Fuștei, conferențiar universitar, a punctat că „Adevăratul înțeles al iertării este de a ierta ceea ce este de neiertat, pe criminal cu fapta lui cu tot. Iertarea se aseamănă unei rezeccii a răului din organismul spiritual al vinovatului. Îl separi pe omul în cauză de fapta săvârșită, îl recreezi”.

Premisele reconcilierii

Domnul profesor Anatoli Vengherenko, din Tiraspol, în discursul său „Probleme social-economice comune și premisele reconcilierii” a relatat despre necesitatea creării bazei economice a reconcilierii, despre starea deplorabilă a economiei atât în raioanele Republicii Moldova din partea stângă a Nistrului, cât și în cele din dreapta râului. Guvernarea de la Chișinău nu a demonstrat deocamdată un model de dezvoltare economică, model ce ar atrage atenția oamenilor de afaceri și a lucrătorilor din stânga Nistrului.

„Memoria colectivă: semnificație și căi ale reconcilierii” a fost prezentată de dr. Ludmila Cojocaru, cercetător în cadrul INIS „Pro Memoria”. Conferențiarul a comunicat că: „Reconcilierea este elementul central pentru societățile cu aspirații democratice. Iertare, împăcare, adevăr, amnistie, justiție tranzițională, reconciliere, unitate națională sunt cuvintele care au devenit noțiuni-cheie în studiile recente privind societățile cu memorii traumatizate. Potrivit dnei Cojocaru, apropierea dintre părți printr-un dialog susținut la nivel instituțional și individual despre trecutul traumatizant constituie una din principalele soluții care pot contribui la reconciliere între cele două comunități ale memoriei de pe cele două maluri ale Nistrului.

„E foarte greu să ierți”

Participant la dezbateri, directorul Liceului „Lucian Blaga” din Tiraspol, Ion Iovcev, a spus că e foarte greu să ierți, precizând că în școlile cu predare în limba română din stânga Nistrului corpul didactic educă copiii în spiritul dragostei și al înțelegerii, nicidecum în cel al urii. Potrivit lui Iovcev, majoritatea oamenilor de pe ambele maluri ale Nistrului vor să aibă această reconciliere și iertare. „Atât malul stâng, cât și malul drept nu au ce împărți, iar problema transnistreană trebuie rezolvată”, a conchis directorul liceului.

„Noi nu putem trăi așa mai departe, iar eșecurile de azi sunt rezultatul politicii de atunci. Nu mă pot resemna că trăim separat. De la Dumnezeu ne este dat să trăim împreună. Eu sunt de-aici, părinții mei, copiii și nepoții noștri. Nu trebuie să le oferim posibilitatea liderilor războinici să conducă țara”, a încheiat spre sfârșitul discuțiilor Alexandru Gorgan, colonel (r), ex-viceministru al Apărării (1992-1995).

Evenimentul a fost organizat de Institutul de Istorie Socială „ProMemoria” în cooperare cu Asociația Veteranilor de Război din Republica Moldova (1992) și Mănăstirea Noul Neamț, s. Chițcani.

Jurnal. Victoria POPA

13 iunie 1941- o zi neagră în istoria Basarabiei

Ziua de 13 iunie 1941 va rămâne pe veci în istoria Basarabiei și Bucovinei de Nord ca zi a tristeții, a durerii, o zi neagră, întrucât suferința îndurată atunci și în anii ce au urmat nu va putea fi uitată niciodată de poporul român și nu numai, fiindcă au avut de suferit și alte naționalități ca ucraineni, evrei, ruși, găgăuzi s. a. Prea multe nelegiuiri și crime s-au comis atunci față de o mulțime de oameni, care n-au avut nici o vină, prea multe documente și mărturii există, ca cineva să uite suferințele îndurate ale sutelor de mii de oameni, ca să nu mai vorbim de lipsirea altor milioane de oameni de bunurile lor materiale și de cele mai elementare drepturi. Deportările din Basarabia și Bucovina de Nord au fost o formă a represiunii politice puse la cale de autoritățile sovietice. Au existat trei valuri de deportări, dar este cert că și între aceste valuri s-au făcut deportări, arestări și maltratări personale.

Primul val al deportărilor are loc în noaptea de 12 spre 13 iunie 1941. De organizarea și desfășurarea lui s-a ocupat CC al Partidului Comunist(b) din URSS, CC al PC din RSS Moldovenească și structurile NKVD-ului. Ca să fim corecți, trebuie să recunoaștem că au participat și unii băștinași ce făceau parte din elementele declasate, care au primit în popor denumirea de „cozi de topor”. Este de mirare scrupulul și pedantismul pregătirilor și desfășurării deportărilor, de parcă se pregăteau de război cu propriul popor. Încă de la 11 noiembrie 1940 a ieșit directiva NKVD-ului RSS Moldovenești care obliga șefii direcțiilor județene și raionale să realizeze o evidență strictă a „elementelor antisovietice”. Din acestea făceau parte foștii moșieri, funcționari, comercianți, lucrători ai politiei, jandarmeriei s. a. Se făcea și evidența strictă a membrilor familiilor. Pentru a conduce cu deportările la Chișinău a fost trimis de la Moscova Sergo Goglidze, împuternicit al P. Comunist și al Guvernului Sovietic. Acesta a trimis lui I. Stalin o Rugămintă (Prosiba), în care cerea ca din Basarabia să fie deportate 5000 de familii. Cu toate că de la anexarea Basarabiei la URSS la 28 iunie 1940, au fost arestați, împușcați, deportați deja la 200 mii de oameni, Goglidze mai cerea încă deportarea a 5000 de familii cu toți membrii, adică și copiii, și părinții.

Operațiunea de deportare s-a pregătit în mare tăină. În ea erau antrenate toate structurile NKVD-ului, armatei, trupelor de grăniceri, de la ofițeri până la soldații de rând, era o operațiune militară împotriva populației pașnice. Au fost aduse adăugător trupe NKVD din Ucraina. Încă la începutul lui mai 1941 au fost comandate pentru RSS Moldovenească 1315 vagoane pentru vite, care au fost repartizate pe la gări. Între timp au fost alcătuite listele celor ce urmau să fie deportați. La ora 2.00, în noaptea de 12 spre 13 iunie 1941, simultan, pe neprins de veste, în casele celor vizați au dat buzna grupurile de NKVD-iști. Erau ridicați toți membrii familiei, de la bătrâni până la sugaci, primeau 10 minute pentru pregătire, aveau dreptul la un bagaj de 10 kg. Erau încărcăți în camioane sau căruțe și duși în convoi la gări. Cei ce încercau să fugă erau împușcați. Imaginați-vă, din fiecare localitate spre gări mergeau coloane de oameni. Toată Basarabia era în bocete. Oriunde te aflai, peste tot se auzeau bocete, atât ale celor deportați, dar și ale rudelor rămase. „Eliberarea” era de față. Au fost supuși represiunilor și cei care la început au avut o atitudine binevoitoare

față de puterea sovietică. Dar calvarul abia începea. Cei deportați au fost încărcăți în vagoane pentru vite a câte 70-100 persoane și transportate spre Siberia și Kazahstan, fără apă și mâncare. La destinație bărbații au fost despărțiți de familiile lor. Femeile și copiii au fost duși în altă parte, iar bărbații în lagăre, la muncă silnică. Te cutremuri când citești amintirile acestor oameni. Copii mici care nu și-au mai văzut niciodată tații. Soroceni au fost duși la mai multe gări, preponderent la Florești și Bălți. Numărul sorocenilor deportați în 1941 nu se cunoaște exact, dar se știe că din gara Bălți au pornit 133 de vagoane, iar din Florești – 78 de vagoane cu deportați. Judecată nu se făcea. Deportări în masă au avut loc și în anii 1946, 1949 și 1951, dar cele din 13 iunie 1941 au fost cele mai grele, fiindcă prea putini au putut supraviețui prin lagăre câte 17-18 ani, până prin 1957-1958. După unele date (departe de a fi complete), la 13 iunie 1941 au fost deportați, împușcați sau au murit pe drum la 30 de mii de basarabeni.

Ce trebuie să facem noi astăzi? Adepții comuniștilor moldoveni spun că cifra celor deportați nu este așa de mare?!..., de aceea nu trebuie să facem mare zarvă... E adevărat, pentru comuniști viața omului niciodată n-a valorat nimic. Altă părere, chiar și mai nebună, este că ar trebui să uităm și să începem totul de la capăt. O părere foarte periculoasă, fiindcă numai dobitoacele se gândesc numai la stomac, dar noi suntem oameni, chiar și creștini. Strămoșii noștri nu se temeau de moarte, ci se temeau că vor muri fără mormânt și fără a fi pomeniți, așa cum au pățit consăngenii noștri deportați. De datorită fiecărui om, fiecărui creștin este de a-i pomeni, de a ne aminti de acești oameni nevinovați, distruși de un sistem comunist criminal și de a condamna astfel de sistem. Deoarece, dacă am căuta în istoria fiecărei familii din R. Moldova, găsim persoane și rude deportate. Numai de la 28 iunie 1940 până la 22 iunie 1941 Basarabia a pierdut 300 de mii de locuitori, care au fost împușcați, aruncați în gropile cu var, deportați. O cifră mai exactă este că în august 1940 în RSS Moldovenească locuiau 3 200 mii de oameni, iar în 1950 erau doar 2 229 mii de locuitori. Acestea sunt date oficiale. 971 mii de locuitori dispăruți în 10 ani, adică 1/3 din populație. Oare aceste lucruri pot fi date uitării?

Din folclorul basarabenilor deportați de regimul stalinist, după 28 iunie 1940

Beria, Beria,
Ai umplut Siberia
Nu cu hoți, nu cu tâlhari,
Cu moldoveni gospodari.

De la sapă, de la plug,
I-ai luat pe toți buluc,
De la livezi, de la vii
I-ai adus în reci pustii.

I-ai adus cu mic, cu mare,
Să petreacă zile-amare,
Amare și înghețate,
De vii, de morți blestemate.

Fi-ți-ar Berie să-ți fie,
Să n-ai scânduri de sicrie,
Să zdohesti, ca un bandit,
De tot neamu-afurisit.

Mihail Zeamă,
profesor de istorie, Colegiul de Arte
Soroca,
Asociația Istoricilor din R. Moldova
Sursa: Observatorul de Nord

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 65

CREȘTINISMUL ȘI ALTE RELIGII

CREȘTINISMUL ȘI ISLAMUL REFERITOR LA FOLOSIREA VIOLENȚEI ÎN SCOPUL RĂSPÂNDIRII CREDINȚEI

Violența în Biblie și Koran

(continuare din nr. 05 (238), 2011)

3) Biblia nu permite folosirea războiului pentru promovarea închinării la adevăratul Dumnezeu

Un alt punct important, pe care trebuie să-l luăm în considerare este că Vechiul sau Noul Testament nu poruncește nicăieri poporului lui Dumnezeu să atace națiunile păgâne, pentru a se apăra sau ca mod de a favoriza adevărata închinare la Dumnezeu; în Biblie proclamarea mântuirii are loc întotdeauna prin mărturisire și convingere. Dumnezeu a așezat Israelul în țara Canaanului datorită localizării ei strategice în centrul lumii antice. Israelii trebuiau să fie vitrina lui Dumnezeu pentru lumea antică, în mod deosebit pentru negustorii și armatele care străbăteau Palestina. Acest așa-numit „drum al regilor” era o rută obligatorie pentru cei care călătoreau din sud spre nord și din nord spre sud în Orientul Mijlociu. Dumnezeu a dorit să-și așeze poporul în centrul lumii antice, pentru ca el să fie o lumină a neamurilor. „Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeului tău și vei umbla pe căile Lui. Toate popoarele vor vedea că tu porți numele Domnului și se vor teme de tine” (Deut. 28, 9-10). Israelii au fost chemați să promoveze adevărata închinare la Dumnezeu nu prin cucerirea națiunilor prin războaie, așa cum se poruncește în Koran, ci prin a deveni o lumină care să lumineze lumea. „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine. Neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale” (Isaia 60, 1). Nu era nevoie ca israelii să-și promoveze credința prin sabie, deoarece Dumnezeu promisese să lupte pentru ei și să aducă națiunile la ușa lor, pentru a învăța să se închine cu adevărat lui Dumnezeu (Zaharia 8, 20-22).

Anticiparea vechi-testamentară a proclamării salvării pentru toate națiunile devine, în Noul Testament, marea însărcinare a lui Hristos, dată urmașilor Săi: „Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile” (Matei 28, 19). Această mare însărcinare va fi împlinită nu prin folosirea sabiei, ci prin a-i învăța pe oameni „să păzească toate câte v-am poruncit vouă” (Matei 28, 20).

O comparație între învățăturile Koranului și acelea ale Bibliei în legătura cu folosirea violenței arată deosebiri fundamentale dintre islam și creștinism. Am descoperit că islamul este o religie violentă, deoarece Koranul propovăduiește războiul sfânt (jihadul), pentru a forța oamenii să se supună

sistemului său politic și religios. O religie care recurge la violență, pentru a-și impune învățăturile asupra celorlalți, cu greu poate fi numită „religie”, deoarece o adevărată religie presupune închinare față de Dumnezeu și respect față de semenii.

Nu demult, Papa și-a cerut scuze pentru atrocitățile cumplite, comise de Biserica romano-catolică atunci când aceasta a devenit „organizație teroristă”, implicată în subjugarea musulmanilor, evreilor, disidenților religioși și a creștinilor ortodocși greci. Nu ne putem dori decât ca liderii religioși musulmani să urmeze exemplul Papei și să-și ceară scuze pentru nenumărații nevinovați care au fost masacrați în timpul celor o mie de ani de expansiune teritorială. Dacă ei cred cu adevărat că islamul este o religie iubitoare de pace, atunci ei au obligația morală de să-și exprime părerea de rău pentru nimicirea a milioane de oameni nevinovați, care au refuzat să se supună credinței și conducerii islamice. De asemenea, ar trebui să-și ceară scuze pentru recentele acte teroriste ale musulmanilor sinucigași cu bombe. Ei trebuie să condamne aceste acte de violență ca fiind trădări ale islamului. Dar acestea nu sunt decât niște doleanțe, deoarece nu există nici un indiciu că asemenea scuze și condamnări ar putea veni din partea liderilor religioși musulmani.

La 28 mai 2002, un reporter de la Fox News a spus că în timpul celor câteva luni pe care le-a petrecut în Orientul Mijlociu nu a auzit niciodată un lider religios musulman condamnând sinucigașii cu bombe care omoară oameni nevinovați. Ea a spus că este greu de înțeles, de ce liderii religioși musulmani nu iau

atitudine, în special când prin actele teroriste sunt omorâte mame care își plimbă copiii pe stradă.

Dar ei tac, deoarece sunt convinși că sinucigașii cu bombe sunt martiri, acționând în conformitate cu exemplul și învățăturile profetului lor, Mohhamed. El i-a chemat pe discipolii lui să lupte și să-i ucidă pe păgâni oriunde i-ar afla, să-i asedieze și să-i prindă prin orice stratagemă de război (Sura 9, 5). Mohhamed a practicat ceea ce predica. El a pornit război împotriva inamicilor imediat ce și-a consolidat puterea în Medina. El a folosit sabia pentru a forța oamenii să accepte sistemul sau religios și politic. Pentru Mohhamed, lupta a fost un mod de a-și practica religia: „Viața mea se află în umbra sabiei mele, iar cine nu va asculta ordinele mele, va fi umilit și obligat să plătească Jizya (tribut)” (Hadith 4:162b). O religie care folosește violența, pentru a-și promova credințele și practicile, cu greu poate fi considerată o religie iubitoare de pace.

Prin contrast, creștinismul este o religie care iubește pacea, deoarece este inspirată de către întemeietorul său, Iisus Hristos, care nu i-a forțat pe oameni să se supună în vreun fel. El i-a chemat să accepte în mod voluntar vestea bună a morții Sale ispășitoare pentru păcătosul pocăit și puterea harului Său transformator. El i-a învățat pe urmașii Săi următoarele: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce va urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatamă și vă prigonesc” (Matei 5, 44-45).

Hristos a fost pe drept cuvânt numit „PRINȚUL PĂCII” (Isaia 9, 6), deoarece El ne oferă PACE CU DUMNEZEU, plătind pentru păcatele noastre, PACE CU NOI ÎNSINE, dându-ne putere să biruim păcatul din viața noastră, și PACE CU SEMENII, dându-ne capacitatea de a-i iubi chiar și pe acei care ne urăsc. La nașterea lui Iisus îngerii au cântat: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca 2, 14). Treizeci și trei de ani mai târziu, în timp ce murea, El se ruga pentru cei care L-au batjocorit și L-au crucificat: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” (Luca 13, 34). Pentru toți cei care se încred în El și acceptă darul mântuirii Sale, Hristos promite: „Vă dau pacea, va las pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înfricoșeze” (Ioan 14, 27).

Pacea pe care o oferă Hristos nu este una teritorială, ci interioară. Ea nu se obține prin supunerea întregii lumi cum încearcă să o facă conducerea musulmană prin expansiune teritorială, ci prin experimentarea odihnitorei făgăduințe divine de iertare, protecție și mântuire. Este o pace interioară, care ne face capabili să triam într-o lume tulburată, fără a permite ca inimile noastre să fie cuprinse de teamă și ură. Aceasta este pacea de care fiecare ființă umană are nevoie. Aceasta este pacea care-i poate ajuta pe oameni să trăiască în pace cu Dumnezeu, cu ei înșiși și cu alții.

Turnurile Gemene din New York, distruse de teroriști islamiști la 11 septembrie 2001

dr. Nicolae Fuștei

Tehnologia nu este păcătoasă; abuzul da

În perioada 25 – 27 mai 2011 la Chicago a avut loc a doua ședință a Adunării Episcopilor Ortodocși Canonici din America de Nord și Centrală. Situl Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi, RomArch.org, a publicat comunicatul adunării, din care cităm două fragmente, privitoare la situația creștinilor în Orientul Mijlociu, respectiv privind internetul.

„Nu putem să tăcem în fața atrocităților și persecuțiilor săvârșite

împotriva minorităților creștine de fundamentalisti și extremiști, în Palestina și Egipt, mai ales împotriva creștinilor prinși în mișcările de revoluție arabă care au descătușat animozități sectare mult timp reprimare. În particular, comunitățile creștine din Palestina și Orientul Mijlociu au fost drastic reduse și obligate să se refugieze.

Cerem liderilor politici din lumea întreagă să nu mai ignore manifestările de intoleranță, discriminare și persecuție față de creștinii

comunităților religioase – evrei, creștini sau musulmani – care trăiesc în zone de război și țări ale lumii, mai ales în Africa de Nord și Orientul Mijlociu.”

„Considerând faptul că luna iunie a fost desemnată ‘luna securității internetului’, îi îndemnăm pe preoți și credincioși să devină conștienți și să asigure protecție pentru copiii și comunitățile noastre față de multele și diversele pericole, cum ar fi pornografia, riscurile

de atac prin internet, etc. și mai ales dezbinarea ce poate fi produsă în Biserică. Tehnologia nu este păcătoasă; dar abuzul de tehnologie este păcat și crimă. Îi îndemnăm pe credincioși să distribuie literatură despre securitatea internetului, să organizeze lecții despre acest subiect, să se folosească de posibilitățile de control și să ia măsuri serioase pentru a determina companiile și distribuitorii să folosească opțiuni de protecție a copiilor.”

Simbolurile religioase, în pericol

Un proiect de lege propus de Ministerul Educației albanez i-ar putea obliga pe tineri să nu mai afișeze simbolurile religioase în cadrul școlii, precum crucea și hijabul. După cei cincizeci de ani de deșertificare spirituală, timp în care religia a fost interzisă sub orice manifestare a sa, Albania se află din nou în pericolul de a atenta la propria sa memorie religioasă, recuperată firav după 1992, citim într-un articol publicat astăzi în Ziarul Lumina.

Pentru prima dată, creștinii și musulmanii sunt puși acum în postura de a-și apăra împreună credința. În comunism, preoții au lipsit cu desăvârșire, fiind închiși sau, în unele cazuri, executați, iar bisericile, distruse sau transformate în cazemate și magazii. Oamenii se rugau în gând și pe ascuns și tot pe furiș înroșeau ouăle de Paști, se rugau sau își făceau semnul crucii. Instaurarea democrației în 1992 a

prins Albania doar cu 20 de preoți ortodocși care puteau exercita ritualul bisericesc, restul căzând pradă martiriului anticomunist. România însăși a fost cea care și-a ajutat sora mai mică din Balcani, construind prima biserică nouă ortodoxă, la Korca, și școlind primii preoți.

Acum, noul proiect de lege a educației susține învățământul laic, independent față de confesiunile religioase. Dacă va fi adoptată, legea va interzice purtarea de simboluri religioase în licee, inclusiv a crucii și a vălului musulman (hijabul). În sens mai general, susțin inițiatorii actului normativ, această măsură vizează eliminarea oricărei îndoctrinări ideologice sau religioase din școli, inclusiv organizarea de partide politice sau activități religioase în rândul personalului din școli. Afișarea simbolurilor va fi interzisă, se spune, cu excepția școlilor în care se predau subiecte religioase. Desigur, atât comunitatea musulmană din Albania, cât și Biserica Ortodoxă sunt împotriva acestei măsuri.

Este în joc libertatea religiei, au declarat reprezentanții a peste 70 de moschei din țară la o conferință de presă organizată recent la Tirana, acuzând că legea propusă este discriminatorie. Biserica Ortodoxă a emis un comunicat separat în care declară că articolul 36 – clauza care interzice simbolurile religioase – este o încălcare a constituției, precum și a convențiilor și rezoluțiilor internaționale, recunoscute și ratificate de statul albanez.

sursa: Ziarul Lumina.ro

La fiecare cinci minute un creștin este martirizat

Un sociolog reprezentând Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) a afirmat că numărul creștinilor uciși în fiecare an datorită credinței lor este atât de mare, încât matematic vorbind, la fiecare cinci minute unul moare ca martir. Massimo Introvigne a oferit aceste date la o conferință despre dialogul creștin-evreu-musulman, încheiată vineri în Ungaria. Evenimentul a fost organizat de președinția Consiliului Uniunii Europene, și a avut ca participanți o serie de înalți reprezentanți ai celor trei religii monoteiste, precum și lideri din spațiul politic și social.

Introvigne a spus că numărul creștinilor uciși în fiecare an pentru credința lor este de 105.000, număr ce îi include doar pe cei uciși pur și simplu pentru că sunt creștini, fără a-i calcula și pe cei ce mor în războaie civile sau internaționale. “Dacă aceste numere nu sunt cunoscute de lume, dacă acest măcel nu este oprit, dacă nu se recunoaște faptul că persecutarea creștinilor este prima urgență mondială la capitolul violenței și discriminării religioase, atunci dialogul dintre religii nu va produce decât conferințe frumoase, nu și rezultate concrete”, a afirmat membrul OSCE.

Diplomatul egiptean Aly Mahmoud a afirmat că în țara sa s-au aprobat legi ce vor proteja minoritățile creștine, condamându-i de exemplu pe cei ce țin discursuri care incită la ură și interzicându-se protestele ostile de lângă biserici. “Dar există pericolul ca multe comunități creștine din Orientul Mijlociu să moară datorită imigrației, deoarece toți creștinii, simțindu-se amenințați, vor fugi”, a spus el. Diplomatul a sugerat Europei să se pregătească pentru “un nou val de emigranți, acum fiind vorba de creștinii ce fug de persecuții.”

Mitropolitul Hilarion Alfeyev, președintele departamentului pentru relațiile externe al Patriarhiei Ortodoxe Ruse, a amintit la rândul său că “cel puțin un milion” dintre victimele persecuției îndreptate împotriva creștinilor sunt copii.

Prima întâlnire a Comisiei interortodoxe de bioetică

În anul 2008, cu ocazia întâlnirii Întâistătorilor Bisericii Ortodoxe la Constantinopol, s-a hotărât înființarea unei Comisii interortodoxe de bioetică.

Aceasta urma să dezbată marile probleme de bioetică, față de care Biserica Ortodoxă trebuie să formuleze și să expună un punct de vedere comun. Responsabilitatea organizării primei întruniri a respectivei comisii și-a luat-o Patriarhia Ecumenică. Aceasta a organizat întrunirea la Academia Ortodoxă a Cretei din Kolimbario, în perioada 23-26 mai. La invitația Patriarhiei Ecumenice, la această întrunire au luat parte reprezentanții Patriarhiilor Bisericii Ortodoxe (cu excepția reprezentanților Bisericii Ortodoxe Bulgare) și ai Bisericii Ortodoxe autonome și autocefale din Europa.

Întrunirea a fost condusă de Mitropolitul Ioan de Pergam (Zizioulas), reprezentantul Patriarhiei

Ecumenice. Delegația Bisericii Ortodoxe Române a fost formată din Preasfințitul Sofronie, Episcopul Oradiei, și pr. prof. dr. Vasile Răducă de la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București. “În prelegerea de deschidere a conferinței, Mitropolitul Ioan de Pergam a arătat importanța unei asemenea conferințe și importanța unui punct de vedere ortodox cu privire la preocupările lumii contemporane provocate de progresul biotehnologiei și în special al biotehnologiei medicale. Mitropolitul Ioan a prezentat și câteva teme considerate ca foarte importante pentru studiere de către comisie, între care cele legate de grija față de mediul ambient, reproducerea umană, experiența pe embrion, contracepția, transplantul de organe, clonarea, euthanasia. Comisia a discutat pe marginea tematicii ce trebuie abordată și cu privire la metoda de lucru”, a arătat

părintele profesor Vasile Răducă.

“S-a hotărât ca la fiecare întrunire să se discute o singură temă, care să fie aleasă în funcție de prioritatea nevoilor pastorale, eclesiologice, teologice și canonice ale Bisericii. Așadar, considerând că problema procreării umane este una dintre cele mai actuale pentru etosul creștin, comisia a hotărât ca la următoarea sa întrunire să dezbată tema “Etica procreării umane”, a mai arătat părintele profesor Vasile Răducă. Au fost desemnați doi membri ai acestei comisii (pr. prof. V. Răducă și prof. A. Antonarakis), care vor prezenta la următoarea comisie referate pe această temă (un punct de vedere teologic și altul științific). Comisia a ales un secretar, în persoana PC Makarios Griniezakis, de la Hierakion, reprezentantul Patriarhiei Ecumenice, și a hotărât ca următoarea sesiune de lucru să aibă loc în 2012.

FIAMC despre vindecarea homosexualității

folosirea curelor homeopate, președintele FIAMC, Jose Maria Simon Castellvi, a declarat pentru Zenit că homosexualitatea poate fi prevenită și se poate schimba prin tratament. A negat apoi pretenția că cineva se poate naște cu această dezordine. Legat de tratamentele medicale, Simon Castellvi a explicat că homosexualii pot avea numeroase dependențe (de exemplu sexuale) sau anxietăți, și în astfel de cazuri medicina poate face parte din planul de tratare. Dar, a subliniat el, în răspunsul dat homosexualității grija pastorală este un element cheie, ce nu poate lipsi. În comunicatul de presă FIAMC amintește poziția asociației “despre homosexualitate, în conformitate cu învățătura Bisericii Catolice, exprimată în documentul ‘Homosexualitate și speranță’.”

Această declarație, din anul 2000, amintește studiul făcut pe gemeni identici, și afirmă: “Cazurile studiate relevă frecvent factori de mediu care au importanță în dezvoltarea diferitelor moduri de atracție sexuală la copii identici genetic, sprijinind teoria că atracția între persoane de același sex este rezultatul influenței unei varietăți de factori de mediu.” În acel document se vorbește despre atracția între persoane de același sex ca fiind prevenibilă. “Dacă nevoilor emoționale și de dezvoltare ale fiecărui copil li se răspunde corespunzător atât dinspre familie cât și dinspre cei de-o vârstă cu ei, dezvoltarea atracțiilor homosexuale este foarte improbabilă. Copiii au nevoie de afecțiune, de laudă și de acceptare din partea părinților, fraților și prietenilor.”

sursa: Catholica.ro

Federația Mondială a Asociațiilor Medicale Catolice (FIAMC) nu este asociată cu grupul german care pretinde că deține tratamente homeopate ce pot vindeca homosexualitatea, se spune într-o declarație de ieri. FIAMC răspunde astfel știrilor apărute în mai multe publicații din Europa despre un grup ce se autointitulează Asociația Medicală Catolică Germană, cu sediul în Munchen și condusă de dr. Gero Winkelmann. Această asociație nu are legătură cu ramura FIAMC germană (Katholische Arzterbeit Deutschlands – KAAD), nici cu vreoa altă ramură europeană. Asociația lui Winkelmann pretinde că poate vindeca de homosexualitate folosindu-se de homeopatie și de alte elemente. Fără să susțină

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2011

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
http://www.curierulortodox.info
fuste_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1000
Comanda: 1201